

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΠΟΜΠΗΙΑΝ. (1)

* * *
'Εξ τοῦ Ἰταλικοῦ.

"Ας εἰσέλθωμεν τώρα εἰς τὴν Πομπηίαν, ἀφίνοντες δόπισθεν ἡμῶν τὰ Τυρρηνικὰ τείχη της, διακοπτόμενα κατ' ἀποστήματα ὑπὸ πύργων.

'Απὸ Διὸς ἀρχώμεσθα. Άς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τοῦ ναοῦ τῆς Ἰσιδος, ἐν καὶ κειμένου εἰς τὸ ἀντίθετον τῆς πόλεως μέρος.

Η Ἰσις ἦν ἡ θεότης ἡ μᾶλλον ἐν Πομπηίᾳ λατρευομένη, ἐν καὶ ἡττον γνωστή. Μεταξὺ τῶν ἔθνηκαν θεοτήτων μόνη ἡ Αἴγυπτια Ἰσις ἔμεινε περιβεβλημένη μυστηριώδη νεφέλην. Τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἦν κεκαλυμμένον, πασίγνωστος δὲ ἡ μυστηριώδης ἐπιγραφὴ ἡ ἐγκεχαραγμένη ἐν τῇ βάσει τοῦ ἐν Σατση ἀγάλματος ταύτης.

« Εἰμὶ δέ, τι ἡμῖν εἶμαι καὶ ἔσομαι, καὶ ἐν τούτοις οὐδεὶς θνητὸς ἐτόλμησε ν' ἀνακινήσῃ τὴν καλύπτουσάν με σκέπην. »

Τὰ μυστήρια ταύτης, μετενεγθέντα εἰς Ἐλλάδα ὑπὸ τοῦ Ὀρφέως ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν Ἐλευσινίων, ὃν δὲ Ἰλλικὸς καὶ διὸς Αὔγουστος ἐμυήθησαν, ἔμειναν ἀκατάληπτα. Οὐδεὶς τῶν τε ἀρχίων καὶ νεωτέρων συγγραφέων ἡδυνήθη ν' ἀποκαλύψῃ ταῦτα οὐδὲ τούλάχιστον τὰ μυστικὰ τούτων κατὰ μέρος. Ὁ Ἀπουλήτος δριμεῖς αἰνιγματωδῶς περὶ τούτων ὡς ἔξης.

« Ἐπλησίασ, λέγει, τὰ δρικ τοῦ θυνάτου, πατήσας τὸ ἔδαφος τῆς Περιφόνης; διέβην διὰ πάντων τῶν στοιχείων ταύτης. Ἐν μεσσονυκτίῳ δὲ ἥλιος μοὶ ἐφάνη λάμπων ζωρότατα. Ἐστην ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν οὐρανιόνων καὶ καταχθονίων θεῶν καὶ ἀλάτρευσα τούτους ἀρκετὰ ἐκ τοῦ πλησίου. »

Πιστεύεται, διτέ δὲ σύλλας μετέφερεν ἐκ τῆς Αἴγυπτου εἰς Ἰταλίαν τὴν λατρείαν τῆς Ἰσιδος, ἥτις ὑψώθη μετὰ μεγίστης εὐνοίας ἴδιως παρὰ ταῦς Ρωμαίας. Οἱ ἵερεῖς τῆς Ἰσιδος ἔδιδον ὅρκον σωφροσύνης ἀλλ᾽ ὡς δλοὶ οἱ ἵερεῖς τῶν ἔθνηκαν, ἐψέγοντα ἐπὶ ἀκολασίᾳ. Πολλαὶ ἔρωτικαὶ συναθροσεῖς συνέθαινον ὑπὸ τὸν μανδύαν τῆς νυκτὸς εἰς τὰ πέριξ τῶν ναῶν. Γυνὴ τις ἔταξε νὰ ἀγρυπνήσῃ νύκτας τινὰς πρὸ τοῦ δρουόματος τῆς Ἰσιδος, ἐγκαταλείπουσα τὸν σύζυγον ὑπὲρ τοῦ ἐραστοῦ. Οἱ ἵερεῖς τῆς Ἰσιδος ἴδιοποιοῦντο τὴν γνῶσιν τῆς μαγείας καὶ ἐφημιζόντο ἐπὶ διορατικῷ. Αἱ προδρήσεις τῶν περιβεβλημέναι μυστηριώδη γλῶσ-

σαν, ἐὰν δέντι ἀπέρρησον ἐκ θεάτητος τινος, εἰχον τούλαχιστον τὴν εἰκόνα βαθείας γνώσεως τῶν ἀνθρωπίνων καὶ ἐφηρμόζοντο τοσοῦτον ἀκριβῶς εἰς τὰς περιστάσεις, ὡστε ἀπετέλουν ἀντίθετιν πρὸς τὰς σκοτεινὰς ἀποκρίσεις τῶν ἀλλων παραχιλλων ναῶν.

Ο ναὸς τῆς Ἰσιδος ἦν νέας κατασκευῆς, ἐπειδὴ δὲ ἀρχικοῖς εἶχε καταστραφῆ ὑπὸ σεισμοῦ δεκαεξῆς ἐτη πρότερον. Γέμει δὲ καὶ περικυκλοῦται ὑπὸ βωμῶν καὶ στοῶν, καθ' ἃς φαίνονται ἀναμεμιγμένοι καὶ οἱ τρεῖς ὁμοιοὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς.

Εἰς τὴν εἶσοδον τοῦ ναοῦ εὑρίσκεται κιβώτιον διὰ τὰς ἐλεημοσύνας καὶ δλίγω μακρότερον δύο κομψοὶ δεξαμενοὶ διὰ τὸ καθάρτιον ὑδωρ. Εἰς τὸ βάθος παστοῦ δὲ Ἀρποκράτης, υἱὸς τῆς Ἰσιδος, ἐπέθετε σιωπὴν, δαχτυλοδεικτῶν τὴν μητέρα εἰς τὸ ιερόν.

Τὸ ἄδυτον εἶναι μικρὸς ναὸς, ἀπομεμονωμένος, ἀνυψωμένος ἐν μέσῳ τοῦ οἰκοδομήματος, ἔχων εἰκόνας, ἄλλοτε κατεστεγασμένος, κεκαλλωπισμένος διὰ γυψίνων στολισμάτων καὶ ἔχων δύο σηκούς.

Πρὸ τούτου ἦν πρόδομος ἔξι ἔχων στήλας κορυφιακοῦ ῥυθμοῦ, εἰς δὲν ἀνέθαινον διὲ ἐπτὰ βαθμίδων ἐκ μαρμάρου Παρίου. Άνδριάντες τινὲς ἦσαν τείμενοι ἐν τοῖς σηκοῖς ἡνεωγμένοις κατὰ τοὺς τοίχους καὶ οἱ τοῖχοι ἦσαν ἐπικεκοσμημένοι διὰ τῆς τῆς Ἰσιδὶ ιερᾶς ῥοῖς. Εἰς τὸ ἔνδον τοῦ οἰκοδομήματος ἔκειτο βάσις, ἐφ' ἣς ἐτίθεντο τὰ δύο ἀγάλματα τῆς Ἰσιδος καὶ τοῦ ἀποκορύφου καὶ στυγαλοῦ συνεταίρου αὐτῆς, τοῦ Όρου. Ἐφαίνοντο δὲ ἐκτὸς τούτων καὶ ἄλλαι θεότητες, θεραπεύουσαι, οὕτως εἰπεῖν, τὴν ὑψίστην Αἴγυπτίν θεάν· δι πολυώνυμος Βάχχος, ἡ ἀναδυομένη Κύπρις, ὁ κυνοκέφαλος Ἀνουβίς, δὲ βοῦς Ἀπίς καὶ διάφορα Αἴγυπτιακά εἰδωλα ἀτέχνου κατασκευῆς καὶ ἀγνωστον φέροντα ὄνομα.

Βλέπετε τὸ κρυπτήριον ἔκεινο, διο τοῦ εἰς μόνος ἀνθρωπος ἡδύνατο νὰ κρυφθῇ; — Εἶτε ἐδίδοντο οἱ χρησμοί.

Τὸ λίθινον ἄγαλμα τῆς Ἰσιδος κρατεῖ ξυστὸν διὰ τῆς δεξιῆς καὶ νειλόμετρον διὰ τῆς ἀριστερᾶς. Ἐργον Ἑλληνος μυμητοῦ τῆς Αἴγυπτιακῆς γλυπτικῆς, ἔχει τοὺς ὄφθαλμοὺς, τὰς ὄφρες, τὸ ἀνώτερον κράσπεδον τοῦ χιτῶνος καὶ τὸ στέλεχος, ἐφ' οὐ στηρίζεται, κεχωραματισμένα ἐρυθρά, τὰς δὲ τρίχας, τὰς θηλὰς καὶ τὴν ἄκραν τοῦ χιτῶνος ἐπίχρυσα.

Ἐντεῦθεν εἰσέρχεται τις εἰς τὸ οἰκημα τῶν μυστηρίων, ἐπικεκοσμημένον διὰ συμβολικῶν εἰ-

(1) Συνέχεια ἀπὸ φυλλαδίου 81.

κάγων, διότι μόνοι οἱ μεμυημένοι προσήγοντο.

Ἄς μᾶς ἐπιτραπῇ τώρα, ίνα μετριάσωμέν τι τὴν ξηρότητα τῆς; ἀρχαιολογικῆς ταύτης περιγραφῆς, νὰ ἀποτελειώσωμεν τὸ κεφάλαιον τοῦτο διηγούμενοι τελετὴν τῆς λατρείας τῆς Ἰσιδος, ήν αποσπῶμεν ἐκ τοῦ ὀραίου μυθιστορήματος τοῦ K. Bulwer, τοῦ ἐπιγραφομένου The last days of Pompeia (αἱ τελευταῖαι ήμέραι τῆς Πομπηίας). Ἀρκεῖ ή εἰκονικὴ αὕτη σελίς, ίνα δώσῃ εἰς τὰ γραφόμενα ήμῶν τὴν κίνησιν καὶ ζωὴν, ήν ή ημετέρα τέχνη δὲν ήδυνήθη νὰ μεταδῷσῃ αὐτοῖς.

Ἐμποροὶ τινες, αἱ νῆστις τῶν ὄποιων σπεύδουσιν ἀποπλεύσωσι δι' Ἀλεξανδρειαν, μετέβησαν, ίνα λάβωσι χρησμὸν ἀπὸ τῆς θεᾶς περὶ τῆς ἐκβάσεως τοῦ ταξειδίου των.

«Πλῆθος ἀνδρῶν πάσης τάξεως καὶ ιδίως ἔμπορων συνῳθεῖτο μετ' εὐλαβεῖς πρὸ πολλῶν βωμῶν ἴσταμένων εἰς τὴν ἡνεῳγμένην αὐλὴν. Παρετάττοντο ίερεῖς ἀμφοτέρωθεν τῆς κλίμακος λευκὰ φοροῦντες· ἀνω δὲ δύο ίερεῖς κατωτέρως τάξεως, δὲν μὲν κρατῶν διὰ τῆς χειρὸς κλάδον φοίνικος, δὲν λεπτὸν στάχυν σίτου. Εἰς δὲ τὸν στενὸν διάδρομον ἦσαν συνηθροισμένοι ἀπλοὶ θεαταί.

«Τότε ἐν μέσῳ τῆς θύρας ἐφάνη ίερεὺς λευκὰ ἐνδεδυμένος ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, φορῶν πέπλον ἐπὶ κεφαλῆς, διστις ἀπὸ τοῦ στέμματος ἐξαρτώμενος ἐδίχάζετο· δύο ίερεῖς γυμνοὶ μέχρι τοῦ στήθους καὶ ἐκείθεν φοροῦντες ἐνδυμα λευκὸν ἀνεπλήρωσαν τὴν θέσιν τῶν δύο ἄλλων, τῶν ἐπὶ τῆς κλίμακος ἴσταμένων. Ἐτερος δέ τις λειτουργὸς ἐπὶ τῶν κάτω βάθρων καθήμενος ἐξέχεεν ἐκ μακροῦ δργάνου πανηγυρικὸν ἥχον. Ἔντοπος τῆς κλίμακος ἴστατο ἄλλος λειτουργὸς κρατῶν διὰ μὲν τῆς μιᾶς τῶν χειρῶν ἀναθηματικὸν στέμμα, διὰ δὲ τῆς ἄλλης λευκὸν ἁρδίον. Τὴν ζωγραφικὴν δὲ ἐκείνην σκηνὴν ἐπηγένεν ἡ μεγαλοπρεπῆς Ἰδία, ίερὸν τῆς Αἴγυπτίας λατρείας πτηνὸν, ἡτις ἔβλεπεν ἐν σιωπῇ τὴν ίερουργίαν ἐπὶ τοῦ τείχους ἴσταμένην, ἡ περιερέρετο βραδέως ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, καταβαίνουσα ἐκ τούτου διὰ τῆς κλίμακος.

Ἴδού δὲ οἱ ίεροφάντης ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου. Λαμπρὰ ἀνεφάνη ἡ φλὸξ, καταβιβρώσουσα τὰ ίερά τοῦ δλοκαυτώματος τεμάχια ἐν μέσῳ τῶν ἀναπεμπομένων εὐωδῶν ἀτμῶν τοῦ θυμιάματος καὶ τοῦ μύρου. Κατὰ τὴν σιγμὴν ταύτην βαθεῖα σιγῇ διεδέχθη τὸν ψιθυρισμὸν τοῦ πλήθους,

καὶ ἄμα οἱ ίερεῖς συνῆλθον περὶ τὸ θυσιαστήριον παρουσιάσθη ἔτερος ίερεὺς, διστις κατάγυμνος μέχρι τῆς ζώνης καὶ δι' ὅλως παραδόξων κινημάτων ὀρχούμενος, ἐπεζήτει τὴν χρησμοδότησιν τῆς θεᾶς. Ἀπαυδήσας ἐπὶ τέλους ἐπαυσε τὸν χορὸν, καὶ τότε ἐκ τοῦ σώματος τοῦ ἀνδριάντος ἐξῆλθε σιγαλὸν καὶ σκοτεινὸν ψιθύρισμα· τρὶς δὲ ίσις ἐνεύσε τὴν κεφαλὴν, τρὶς ἤνοιξε τὰ χεῖλη, ἐπειτα ἄλλη τῇ φωνῇ ἐπρόφερε τοὺς ἑξῆς μυστηριώδεις λόγους·

“Οταν κῦμα” ἀπαντᾷ ἄλλο κῦμα
Καὶ ἀφρὸς προκαλεῖ βροντοφώνους
Στοῦ Θεοῦ τῆς θαλάσσης τοὺς στόνους;
“Ο ναυβάτης θὰ ἔναι τὸ θύμα.
‘Οδοιπόροι πλήν μὴ σᾶς φοβίστη
‘Ψυᾶς τότ’ ἀπειλοῦσα ή φύσις
Θὰ φυλάξῃ τὸ πλοῖον ή Ἰσις
Κ’ ἐκ κινδύνου παντὸς θ’ ἀσφαλίσῃ.

«Ἐσίγησεν ή φωνὴ καὶ οἱ συνηθροισμένοι ἀνέπνευσαν ἐλευθερώτερον. Οἱ ἔμποροι ἐθεώρουν ἄλλήλους, εἰς δὲ τούτων ἐψιθύρισε

«Δὲν γίνεται καταφανεστέρα πρόδροπτος· θέλει ἐγερθῆ τρικυμία ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἀλλὰ τὰ πλοῖα ήμῶν θὰ σωθῶσιν. Όλης ἀγαθοποιά!

«— Αἰώνιος ἔπαινος τῇ θεᾷ,» πάντες ἀναβόνταν· τίς ἡττον ταύτης ἀμφιξέροπος περὶ τὰς προρρήσεις;

«Ο μέγας ἀρχιερεὺς, ἀνυψῶν τὴν μίαν τῶν χειρῶν, διποσ ἐπιβάλλη σιγὴν πρὸς τὸν λαὸν, πρᾶγμα σύμφωνον πρὸς τοὺς νόμους τῆς Ἰσιδος, ἐποίησε σπουδὴν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, καὶ μετὰ βραχείαν εὐχαριστήριον εὔχην ή τελετὴ ἐτελείωσε καὶ τὸ πλήθος διεσκεδάσθη.

III.

«Απὸ τοῦ ναοῦ τῆς Ἰσιδος μεταβῶμεν εἰς τὸ λουτρόν.

Ἄν καὶ τὰ δημόσια λουτρὰ ἰδρύθησαν μᾶλλον πρὸς χρῆσιν τῶν πτωχῶν καὶ οὐχὶ τῶν πλούσιων, οἵτινες εἶχον λουτρὰ ἐν ταῖς ιδίαις οἰκίαις, ἐν τούτοις ἄνθρωποι πάσης τάξεως συνέτρεχον εἰς ταῦτα παμπληθεῖς ὡς εἰς προσφιλῆ τόπον, ίνα συνδιαλεχθῶσι καὶ ὡς ἐκ τῆς ἐρήμου ἐκείνης ἀργίας, ήν οἱ γοργοὶ καὶ ἀφρόντιδες κάτοικοι τῆς μεσημβρίας τόσον πολὺ ἀγαπῶσι.

Τὰ λουτρὰ τῆς Πομπηίας διέφερον κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν κατασκευὴν τῶν ἐκτενῶν καὶ μεγαλοπρεπῶν τῆς Ρώμης, καὶ φάνεται ἀληθῶς διτι καθ' ὅλας τὰς πόλεις τῆς αὐτοκρατορίας δηῆρε μικρά τις διαφορὰ κατὰ τὴν καθήλου τεκτονικὴν τῶν λουτρῶν.

Τοῦτο συγχέει λίγαν τοὺς πολυμαθεῖς, ὡς εἰ οἱ ἀρχιτέκτονες καὶ οἱ συρμοὶ μὴ ὠφειλον νὰ ἦνται ἰδιότροποι πρὸ τοῦ ΙΘ. αἰώνος.

Τὰ λουτρά τῆς Πομπηίας διαιροῦνται εἰς δύο μέρη κεχωρισμένα ἀπὸ ἄλληλων, ὃν τὸ μὲν, τὸ κομψότερον, ἦν ὡρισμένον διὰ τὸ ὥραῖον φῦλον, τὸ δὲ ἄλλο διὰ τοὺς ἄνδρας. Ἐπειδὴ δὲ ἐν συνόλῳ διλήγην διαφοράν ἔχουσι πρὸς ἄλληλα, διὰ τοῦτο μόνον τὸ πρώτον θέλομεν περιγράψει. Εἰς τοῦτο εἰσήχοντο διὸ ἀὐλῆς κατὰ τὰς τρεῖς πλευρὰς ζωνυμένης ὑπὸ στοῶν, εἰς τὴν ἀριστερὰν τῶν δόποιων εἶναι τὸ οἰκημα τὸ πρὸς τέρψιν καὶ ὅπου, ὡς φαίνεται πιθανῶς, διέμενεν δὲ φύλαξ, ἔχων πρὸς αὐτὸν δύο κιβώτια, τὸ ἓν διὰ τὰς περιπατόμενα, τὸ δὲ περιέχον τὰ γραμμάτια τῆς εἰσόδου. Ἐκαστος ἐπλήρωνεν εἰς τοῦτον μικρὰν συνδρομὴν, τὸ τέταρτον ἀσταρίου, καὶ εἰσήρχετο.

Παρὰ τοὺς τοῖχους ἤσαν ἁδώλικα, ἐφ' ὃν ἐκάθηντο αἱ γυναικεῖς αἱ περιμένουσαι τὸ λουτρὸν, ἐνῷ ἄλλαι, καθ' ὀρισμένην παραχγγελίαν τῶν ιατρῶν, περιεφέροντο εὐθύμως ἔνθεν καὶ ἔνθεν κατὰ τὰς στοὰς, ἵσταμεναι ἐκ διαλειμμάτων ἵνα ἀναθεωρήσωσι τὰς ἀναρθρήσουσις ἐπιγραφὰς, τὰς ἀγγελίας τῶν παιγνίων, τῶν πωλήσεων, τῶν αλήσεων, διφ' ὃν οἱ τοῖχοι ἐκαλύπτοντο οὕτω διὲ εἰς κόνων καὶ χρηστήρων.

Εἰς τὴν πρώτην αἴθουσαν (spoliarium) μετὰ τὴν στοὺν, αἱ γυναικεῖς αἱ θέλουσαι νὰ λάβωσι ἢν ψυχρὸν λουτρὸν ἀπεδύοντο, προστηλοῦσαι τὰ ἐνδύματα εἰς ἀρπάγας ἐγκεκολαμμένας εἰς τὸν τοῖχον καὶ λαμβάνουσαι ἐκ τῶν ἰδίων ἔχυτῶν δούλων ἢ ἐξ ὑπηρετριῶν τοῦ λουτροῦ, κατὰ τὰ προσυμπεφωνημένα, μακρὰν ἐφεστρίδα. Αἱ δὲ προδρήθεισαι δοῦλαι ἐφρόντιζον περὶ τῶν ἀφεθέντων ἐνδύματων, ἐφ' ὅσον αἱ κυρίαι τῶν διέμενον ἐν τῷ ψυκτηρίῳ.

Άλλὰ συγχότετα ἐπιτηδεία τις κλέπτρια εἰσέδυσεν ἐντὸς τοῦ ἀποδυτηρίου καὶ ἀφήρατον ἀπὸ αὐτοῦ ἢ τὰ περιπόδια τῆς Δυδίκας ἢ τὸ ἀλεξήλιον τῆς Φαύστης, ἣν πιστεύσωμεν εἰς τὸν Οἰδίον.

Εἰς τὸ βάθος τοῦ ἀποδυτηρίου (spoliarium) εἶναι τὸ ψυκτήριον (frigidarium) μικρὸν δωμάτιον κυκλοτερὲς διὰ ψυχρολουσίαν. Εἰς τὸ ἔδαφος εἶναι ἐν κοιλώματι δεξαμενὴ στρογγύλη διὰ λουτρὸν πανταχθέν δὲ εἶναι ἀποκεκρυμμένη διὰ μαρμάρων· βαθμὺς δὲ εἶναι καθ' ἄπασαν τὴν περιφέρειαν χρησιμεύουσα διὰ διπλὴν χρήσιν ἥτοι καὶ εἰς τὴν κατάβοσιν καὶ εἰς τὸ κάθησθαι ἐν

τῷ λούσιθαι. Οἱ ἀρχαῖοι λοιπὸν, ὡς φαίνεται, ἐλούοντο δημοσίᾳ.

Τέσσαρα κοιλώματα εἶναι τεθειμένα περὶ τὸν νεπτηρίκην ἐκεῖ ἡδύναντο νὰ καθίσωσι καὶ νὰ στεγνώσωσιν αἱ παρθένοι αἱ ἐκ τοῦ λουτροῦ καταβούντουσαι, ἢ νὰ συνδιαλεχθῶσι μετὰ τῶν νεαρῶν φίλων τῶν τῶν μὴ εἰσέτι καταβυθισθεῖσῶν.

Κομψὰ κοιτήματα, ἀρμάτα φεύγοντα καὶ ἔφιπποι ἴππεις εἰκονίζοντο ἐν κονιάματι πρὸς καλλωπισμὸν τοῦ μικροῦ δωματίου, διαγράμματος κομψοῦ καὶ κούρου, ἀναλόγως τῶν παρισταμένων.

Τὰ ἀγάλματα τῆς Τύγειας καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ συνήθως προσταταντο εἰς τὸ ὁραῖον τοῦτο ναϊδρίου.

Άλλὰ ἡ ψυχρολουσία δὲν ἦν ἐν μικρῷ χρήσει οἱ Πομπηίανοι προετίμων ταύτης τὸ χλιαρὸν λουτρόν. Διὸ αἱ φιληδονώτεραι τῶν κυριῶν μετέβανον ἀπὸ τοῦ ἀποδυτηρίου εἰς τὸν κοιτῶνα τῶν χλιαρῶν (lepidarium), ἐκτεταμένην αἴθουσαν θερμανούμενην ἡδονικώτατα διὰ κινητῶν πυρεών, ἀλλὰ δὲ εἰδούς θερμότητος ὑπὸ τὸ ἔδαφος ἐνεργούσης. Οὗτος ἐχρησίμευεν ἵνα προφυλάττῃ, διὰ τοῦ διὰ μέσου θερμοκρασίας του, ἀπὸ τῶν κινητῶν ἀποτελεσμάτων αἰφνίδιας μεταβάσεως ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ εἰς τὸ θερμόν.

Σειρὴν μικρῶν ὑποστατῶν ἐκ πλίνθων, οἵτινες φαίνονται ἐνοῦντες ὅλας των τὰς δυνάμεις ὅπως ὑποβαστάσωσι τὴν κορωνίδα τὴν ἐπικαθημένην αὐτοῖς, σχηματίζουσιν εἰς τὰ διαστήματα αὐτῶν κενὰ, ἐν οἷς ἀπετίθεντο τὰ ἐλαστήρια καὶ τὰ ἀσώματα.

Η κορυφὴ τοῦ θόλου διαιρεῖται εἰς μικρὰ τόξα, κεχρωματισμένα ἐρυθρὰ καὶ κυανᾶ, εἰς ἔκαστον τῶν δόποιων εἶναι γεγλυμμένον εὔχαρι ἀνάγλυφον.

Ἄρκετὰ εὐαρεστηθέντες ἐκ τῆς τεχνητῆς ἐκείνης θερμοκρασίας, μετέβανον τινες ἐκεῖθεν εἰς τὸ ἰδρωτήριον (sudatorium) ὅπερ δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὰς σημερινὰς ἀτμολουσίας ἐκεὶ εὐώδεις ἀτμοὶ διέδιον τὴν εὐώδειαν των εἰς τὸν ἀρέρ. Εἴκει αἱ δοῦλαι διὰ τῶν στλεγγίδων ἀφήρουσιν τὸν ἰδρωτα τὸν διαρρέοντα τὰ μέλη τῆς δεσποίνης, ητις μετέβανεν ἐκεῖθεν εἰς τὸν κοιτῶνα τῶν χλιαρῶν λουτρῶν.

Μετὰ τὸ λουτρὸν ἡ δέσποινα ἐπέστρεψεν εἰς τὸν κοιτῶνα τῶν χλιαρῶν λουτρῶν, ὅστις ἦν ὁ μᾶλλον τῶν ἄλλων κεκομημένος. Πολυάριθμος συνάθροισις, πρὶν νὰ εἰσέλθῃ καὶ καταβῇ εἰς τὸ λουτρὸν συγηθοίζετο εἰς τοῦτο. Αἱ δοῦλαις

λειφον τὰς κυρίας διὶ τῶν μᾶλλον ἐπιζητήσων
ἀλισφῶν, αἵτινες ἔχομεναι ἐκ πάντων τῶν με-
ρῶν τῆς γῆς περιέχοντο ἐν φιάλαις χρυσοῦ, ἀλ-
βάστρου καὶ κρυστάλλου, καὶ ἔτιθεν τὰ μέλη
τούτων διὰ κόνεως προκαλούσκεις τὴν ἀνάγεννη-
σιν τῆς θερμότητος. Ἐν τῷ κοιτῶνι τῶν χλιδι-
ῶν αἱ ἑταῖραι τῆς Ῥώμης, τῆς Συμύρης καὶ τῆς
Κορίνθου ἐδέχοντο τὰς ἐπισκέψεις τῶν φίλων των.
ὁ Ἀπελλῆς εἰκόνιζεν εἰς τοῦτον τὴν Ἀναδυομέ-
νην του ὑπὸ τὴν μορφὴν τῆς Ταῦδος ἀναδυούσης
ἐκ τοῦ λουτροῦ, καὶ ὁ Προξειτέλης ἔγλυφε τὴν Κυ-
δίαν του Ἀφροδίτην ὑπὸ τὸ πρότυπον τῆς Κρα-
τίνης. Γλυκυτάτη ἀτμοσφαιρα, ὡς εἴπομεν, ἐπε-
κράτει, οἱ δρυθαλμοὶ δὲν ἀπηύδουν ἐκ ζωηροτά-
του φωτὸς, ἀλλ' ἀπήλαυνον τούτου μετρίου καὶ
ἡδέος, καταβαίνοντος δι' ὅπης ὑψηλὰ κειμένης
ἄρμονικὴ μουσικὴ ἡκούετο ἐξ ἐνὸς τῶν παραπλη-
σίων κοιτῶνων καὶ αἱ μὴ καταχρώμεναι τὰ λου-
τρὰ κυρίαι, ἀναψυχθεῖσαι καὶ ἀναπαυθεῖσαι, συν-
διελέγοντο μετὰ ζωηρότητος, ἐνῷ αἱ ἐμπαθεῖς
διὰ τὰ λουτρὰ, αἵτινες ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἐλού-
οντο, ἔμενον ἐν καταστάσει ἀνέσεως, ἐν νοχελείᾳ
καὶ σιγῇ. Θύματα ὑπερβαλούσης θεραπείας τῆς
ἰδίας ὑγείας, προσέβλεπον μὲ δρυθαλμοὺς ἀνειμέ-
νους τοὺς νεωστὶ ἔρχομένους καὶ ἔχαιρέτων αὐ-
τοὺς διὰ νεύματος μόνον, ἵνα ἀποφύγωσι τὸν κό-
πον τοῦ συνδιαλέγεσθαι.

Τέλος περιτυλιχθεῖσα εἰς τὴν ἐλαφρὰν ἐξ ἕρειου
ἔφεστρίδα, ἦν ἔλαθεν ἡ Πομπηίαν, ἐπέστρεψεν
εἰς τὸ ἀποδυτήριον, ἵνα ἀναλάθῃ τὰ φορέματά
της, καὶ διὰ διαδρόμων κεκαλυμμένων κατέβαι-
νει ἐκεῖθεν εἰς τὴν ὄδον τῆς Ἀγορᾶς ἢ τῆς Τύ-
χης, ἵπου ἐπανεύρισκε τὸ σχημά της καὶ τὸν ἀκό-
λουθόν της.

* * *

Αἱ οἰκίαι τῆς Πομπηίας εἶναι πᾶσαι ὀκοδομη-
μέναι μὲ τὸ αὐτὸ σχέδιον· ἔχουσι μίαν δροφήν
ἢ δύο, οὐχὶ δὲ πλειοτέρας.

Οἱ ἑσάτεροι τοῖχοι καλύπτονται ὑπὸ κονιά-
ματος σκληροῦ καὶ λαμπροῦ, συγνάκις δ' εἰσὶ βε-
θαμένοι διὰ ζωηρῶν χρωμάτων.

Μία ἡ περισσότεραι εἰσοδοις καὶ ἐνίστε πρόδο-
μαι καὶ ἀποθήκαι ἀποτελοῦσι τὴν ὄψιν τοῦ Ισο-
γείου, κεκομημένου διὰ παραστάδων καὶ ἐγκε-
χαρχημένων ζωφόρων.

Ἄνω δροφὴ εἶχε παράθυρα καὶ ἐτελείωνεν εἰς
δρόφωμα. ἢ εἰς ἐξώστην, ἐπικεκομημένον δ' ἀμ-
πέλων καὶ φυτῶν, ἀποτελούντων εἰς τοῦτον ὄψιν
χλόνες καὶ ἀνθέων. Ἀπασαι αἱ κατοικίαι ἔχουσι

κοινὸν δροφὴν (atrium) καὶ ἄλλην ιδίαν (peri-
stilium).

Πρόδομος στενὸς καὶ μακρὸς, κλεισμένος ὑπὸ
δύο ἢ τριῶν θυρῶν, δῦνεται ἀπὸ τῆς δημοσίας δόδοις
εἰς τὸ atrium. Τὸ ἔδαφός του ψηφωτὸν ὡς καὶ
πάσης τῆς οἰκίας παριστάνει ἢ κύνα μετὰ τῆς
λέξεως «Σίγα» ἢ ἐποφθαλμία τὸν κύνα ἢ «Ave»
ἢ ἄλλον χαιρετισμὸν φαιδροῦ οἰωνοῦ. Τὰ δ' οἰ-
κήματα τοῦ θυρωροῦ εἰσὶ παρὰ τὴν εἰσόδῳ.

Τὸ atrium εἶναι ἑσωτερικὴ αὐλὴ, ἀνοικτὴ εἰς
τὸ μέσον.

Παράπηγμα δὲ ἴσταται πέριξ, ὑποθεσταζόμε-
νον ὑπὸ τεσσάρων κιόνων.

Τὰ ἐκ τῆς βρογῆς ὑδατα συνηθροίζοντο εἰς τὸ
πριέχον τοῦτο παράπηγμα. καὶ ἐγύνοντο εἰς τὸ
κέντρον τῆς αἰθούσας, ὅπου ἦν ὑδραγωγεῖον τε-
τράγωνον (im pluvium).

Πρὸς τὰ δεξιά καὶ τὰ ἀριστερὰ τῆς αἰθούσας
εἶναι οἱ κοιτῶνες διὰ τοὺς ἀνδρας τῆς οἰκογενείας
καὶ διὰ τοὺς ξένους. Κατὰ τὴν ἀντίθετον διεύ-
θυνσιν εἶναι τὸ ἀρχεῖον (tablinum) οἰκημα σπου-
δῆς καὶ ἀρχείον, ὅπου ἡσαν τὰ ἔγγραφα τῆς
οἰκογενείας καὶ ὅπου διοικεσπότης ἐδέχετο τοὺς
πελάτας του (clientes), οἵτινες περιέμενον τὴν
ἀφίξιν του περιδιαβάζοντες εἰς τὴν αἰθούσαν
ἢ καθισμένοι εἰς δύο μικρὰς αἰθούσας παρὰ τὸ ἀρ-
χεῖον κειμένας.

Μεταξὺ τοῦ ἀρχείου καὶ τῶν μικρῶν τούτων
αἰθούσαν, ἐξ ἐκάστης πλευρᾶς εἶναι πρόδομος
φέρων εἰς τὸ περίστυλον ἢ εἰς τὴν ιδίαν δροφὴν.
Ἀμφότεροι δ' αὐταὶ ἐκλείοντο τὴν πρωταν ὑπὸ
κυμαίνοντος πορφυροῦ παραπετάσματος, ἐνῷ ἀλ-
λα κυανᾶς καὶ ἔναστρας ἐξηπλώνοντο ἐπὶ τῆς αἰ-
θούσας.

Ἄς μεταβλητεν λοιπὸν δι' ἐνὸς τῶν προδόμων
τούτων τῶν καλουμένων εἰσόδων (faunū) ἀπὸ
τῆς αἰθούσας εἰς τὸ περίστυλον.

Τὸ περίστυλον ἢ γυναικινήτης εἶναι ὡς ἡ αἰ-
θούσα, μεγάλη αὐλὴ, πέριξ τῆς δοπιάς κείνται
οἱ κοιτῶνες· κηπάριον δ' ἀνθέων καὶ πηγὴ μετὰ
ἰχθυοτροφείου κείνται· ἐν τῷ κέντρῳ.

* * *

Ἀπέναντι εἶναι τὸ δωμάτιον τῆς συντροφίας
καὶ ἡ αἴθουσα τοῦ φαγητοῦ (triclinium). Εν τῷ
μέσῳ τοῦτου ἦν τρίπεζα κεδρίνη ἐψηφοθετημένη
δι' ἀργύρου κατὰ τὸν ἀραβικὸν τρόπον, περι-
κυλουμένη ὑπὸ δρειχαλκίνων κλινῶν, τότε μᾶλ-
λον ἐθιζομένων ἢ αἱ ἔδραι, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἡσαν
ἐπιτεθειμέναι παγεῖαι στρωματαὶ καὶ κλινοσκέ-

παι κέντημέναι τῆς Ἰωνίας, ἀθρῶς ὑποχώροῦσαι εἰς τὴν πίεσιν.

Ἐκατέρωθεν ήσαν τὰ μικρὰ δωμάτια τοῦ ὅπνου διὰ τὰς γυναικας καὶ τὸν οἰκοδεσπότην. Ἐν τούτῳ ἀγνωστοῖς ἐκ τοῦ ἐδέχοντος βαθμοῦ, ἐφ' ἣν τεθειμένη μικρὰ χαλκίνη κλίνη, χαμηλὴ καὶ στενή, κεκαλυμμένη διὰ Ταρεντινῶν ταπήτων. Κομψὸς δὲ λύχνος, ὑποθεσταζόμενος ὑπὸ χαρίεντος ἐπιχρύσου λυχνούχου, ἀπεμάκρυνε τοὺς νυκτερινούς φόβους.

Οὐλίγῳ μακρότερον κεῖται τὸ μαγιστρεῖον μετὰ τῶν ἔξαρτημάτων αὐτοῦ. Τὰ δὲ λουτρά καὶ αἱ ὑποκαύστραι κεῖνται εἰς ἄλλην τινὰ ἀπομεμχρυσμένην γωνίαν.

Ἐν τῷ γυναικωνίτη ἣν καὶ τὸ ναῦδιον, τελειῶνον εἰς ἡμικύκλιον, καὶ κεκοσμημένον ὑπὸ σηκῶν καὶ ἀγαλμάτων, ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ ὅποίου ἀενάως ἔκαιε τὸ ἵερὸν πῦρ, καὶ ἐφ' οὐδὲν τὴν προστριαν θεὰν, εἰς τὴν Ἡρκν, εἰς τὴν Εὔφορίαν, προσφέροντες αὐταῖς στεφάνους ἐκ μηκώνων καὶ παμπληθῶν σπερμάτων.

Ἐν τούτοις οἱ οἰκεῖοι τῷ οἰκῳ προσήγοντο εἰς τὸν γυναικωνίτην· δὲ εὐνοούμενος πελάτης, δὲ οἰκιακὸς δισυγένειος φιλόσοφος, ἢ ἀγαπητὴ φίλη, ἢ βιβλιοπώλις καὶ ἡ Αἰγυπτία ἀνθοπώλις καὶ ἐνίστη δι μάντις καὶ ἡ κομιστρια τῶν ἐρωτικῶν ἐπιστολῶν.

Τὸ ἀνώτερον πάτωμα, χαμηλὸν καὶ στενόχωρον, κατωκείτο ἐνίστη διὰ τῶν γυναικῶν τῆς οἰκίας, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τῶν κοινῶν ἀνθρώπων καὶ ὑπὸ τῶν δούλων.

Οὐλα τὰ δώματα κοσμοῦνται διὰ ζωγραφιῶν καὶ ψηφιδωτῶν, τὰ δοποῖα συνεχῶς αἰνίτετονται τὴν χρῆσιν, δι' ἣν καθιερώθησαν. Καὶ αὐτὴ δ' ἡ ἀρχιτεκτονικὴ ζωποιεῖται διὰ ζωηρῶν χρωμάτων, τόσον εἰς τὰ δημόσια δσον καὶ εἰς τὰ ἴδιωτικὰ οἰκοδομήματα. Πάντα ἦξενου καλύπτονται διὰ σκηνογραφιῶν καὶ ζωγραφιῶν διαγράμματος φανταστικοῦ καὶ ἀνατολικοῦ, εἰσαχθέντος ὑπὸ τοῦ Μάρκου Λουδίου καὶ ὑπὸ εἰκονιδίων ἀπλοῖκων καὶ χαριέντων, ἀτινα διατηροῦσιν ἔτι τὸ εἶδος τῶν σχολῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας.

Αἱ ζωγραφίαι αὗται σχηματίζουσι μίαν τῶν μεγαλειτέρων χαρίτων τῆς Πομπηίας· Αὗται ζωοποιοῦνται κατ' ἀπείρους τρόπους τὰς κομψὰς φαντασίας τῆς εἰδωλολατρικῆς θρησκείας. — « Ποὺ εἴναι δ τεχνίτης; » ἀναφωνεῖ δὲ Σχίλλερος « Φαίται μόλις ἀποθέσας τὸν χρωστήρον. »

Οὐπισθεν τοῦ γυναικωνίτου οἰκοί τινες ἔχουσι

κῆπον, κεκλεισμένον διὰ νέων στοῖν, μετὰ αἰθουσῶν διὰ τὰ θερινὰ γεύματα, διὰ τὰ ἄσματα καὶ τοὺς χοροὺς, διαφόρως κεκοσμημένοι ὑπὸ κιόνων καὶ διὰ τοῦτο ὄνομαζόμενοι διαφόρως. Ἐνταῦθε μετὰ τὸ λουτρὸν καὶ πρὸς τὴν ἐσπέραν ἐγίνετο τὸ συμπόσιον. Κατεβίβαζον τὸν συμποσιακὸν λύχνον, μόνον ἔμπιστον τῶν ἀρρήτων ἥρμάτων καὶ δστις, δταν τρίς ἔτριζε, προέλεγε τὴν ἔλευσιν τῆς ἀπούσης φίλης. Περιέφερον τὰ πολυτιμότερα ἐδέσματα πανταχόθεν ἐλθόντα καὶ προσεκαλείτο δέσμος, ἵνα πίῃ τοσάκις, ὅσα στοιχεῖα προιτεῖχε τὸ ὄνομά του. Πεντάκις ἔπινεν ἡ Νηδία, ἐνδι ἡ Στρατίλη ἐννεάκις. Ἐλληνες δὲ δοῦλοι ἐπανελάμβανον εἰς τὸ οὖς τῶν δμοτραπέζων προτροπὰς εὐθύμου φιλοσοφίας.

Πλήρεις κύλικας πίνε, Ψωμαῖς,
Πρὸς τί δάκρυα, τί στεναγμοί;
Μή τὸ στῆθός σου παίουν παλμοί;
Μή κατέλαθον τοῦτο ώραῖαι;

Μή καὶ σὲ δὲ δὲ θεὸς τῶν ἐρώτων
Κατετόζευσεν ἥδη σκληρῶς;
Νὰ αἰσθάνησαι εἴναι καὶ ρός
Δονισμὸν τῆς ἀγάπης καὶ κρότου·

Μειδιάματα χύνε χειλέων,
Νὰ τὰ κρύπτῃς εἰπὲ διὰ τί;
Ἡ καρδία δσάκις αἰτῇ,
Δὲν ἀνθίστατ' δὲνθρωπος πλέον.

Μαύρον τάφον τις ζῶν νὰ θηρεύῃ,
Εἴναι τοῦτο γελοῖον, μωρὸν,
Τγρὸν πίνε λοιπὸν καθαρὸν
Ἄφοῦ λίθινος πλᾶξ σ' ἐποπτεύει.

Πίνε πάντοτε εύθυμον οἶνον,
Τὸ καλὸν τοῦ Λυκίου ποτόν,
Τὸ παράγον λατρεύων φυτόν,
Καὶ θὰ φύγῃς τὰ βάσανα πίνων.

Οτε τὸ συμπόσιον ἦν ἐν τῷ τελειοῦσθαι, περιεφέρετο ἐκ νέου μεγάλη φιάλη ὄνομαζόμενη τῆς φιλίας. Οἱ οἰκοδεσπότης ἐφυλλοτόμει ἐντὸς ταῦτης βόδα, ἐνεβάπτιζε τὰ χείλη του καὶ προσέφερε ταύτην τοῖς ὄστερον ἐρχομένοις· ἐπὶ τέλους ἔπινον τὸ τελευταῖον ποτήριον πρὸς τιμὴν τοῦ Ἐρμοῦ, παραγωγοῦ τοῦ ὅπνου.

Οὐχὶ σπανίως δύως ἡκολούθουν τὰ δεῖπνα ταῦτα οἱ χοροί. Εἰσῆγον γύναια ἔμπειρα τῆς ὁδικῆς, τῆς τυμπανοκρουσίας καὶ τῆς λύρας, ωραίας κορας τῆς Καπύης καὶ τοῦ Ἡρακλείου, αἵτινες ἐν τῇ

μέθη τοῦ οἶνου προσέθετον διὰ τούς συγκεκλητέους μένους τὴν μέθην χροῦ ἡδονικοῦ καὶ ἐναερίου.

Ἔδον ἐν τούτοις βαχχικά ἀσματα καὶ αἱ μονήρεις δόδοι καὶ τὰ ὄμορα οἰκοδομῆματα ἀντήχουν ἐκ τῆς ταραχῆς τῶν δργίων. Τέλος διενέμοντο στέφανοι τοῦ ἀειθαλοῦς σελίνου καὶ εὐμάραντα λείρια, σύμβολα τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς ἐλπίδος, καὶ αἱ ἑορταὶ αἱ ἀρχίσαπαι τὰς πρώτας ὥρας τῆς νυκτὸς ἔπαινον κατὰ τὰς πρώτας ὥρας τῆς ἡμέρας.

(Ἐπεταὶ τὸ τέλος)

Σ. ΛΑΜΠΡΟΣ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

'Ἐπιγραφαὶ διάφοροι.

¹ Αποστέλλω καὶ ἔδη τῇ Διευθύνσει τῆς Χρυσαλλίδος διαφόρους ἐπιγραφὰς, τὰς δοποίας νομίζω ἀνεκδότους τούτων δὲ τὴν μὲν πρώτην εὗρον ἐγὼ ἐν Σάμῳ, τὰς δὲ λοιπὰς ἀντέγραψα ἐν Σμύρνῃ, ἐπισκεψάμενος τὸ μικρὸν μουσεῖον τοῦ ἐκεῖσες K. Guido Gonzenbach, φιλοφρόνως ἐπιτρέψαντός μοι τοῦτο.

ΣΩΠΟΛΙΣ ΜΟΣΧΟΥ ΚΑΙ
ΔΑΜΑΣΙΟΥ ΜΗΤΡΟΣ ΔΕ
.. . ΠΟΛΙΟΣ ΔΗΜΟΤ ΠΛΑ . .
.. . ΝΗΦΟΡΩΝ ΑΝΤΙΦΩΝ . . .
ΕΣΤΡΑΤΗΓΕΙ ΔΕ ΚΑΙ
ΕΝ ΤΟΙ ΑΥΤΟΙ ΧΡΟΝΟΙ . .
ΚΑΙ Η ΘΥΓΑΤΗΡ ΑΥΤΟΥ
ΣΩΠΟΛΙΟΣ ΜΗΤΡΟΣ ΔΕ
ΤΗΣ ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ Κ . . .
ΟΥΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΙΟΥ . . .
ΔΕ ΕΝ ΤΟΙ ΑΥΤΟΙ ΧΡΟΝΟΙ
ΕΞΑΔΕΛΦΟΣ ΑΥΤΟΥ . . .

ΕΞΑΜΗΝΟΝ . . .
ΗΣ ΔΙ . . .
ΜΗΤΡΙΟΥ . . .
. ΤΣΕΙΔΕ . . .
ΤΟΥ . . .
ΑΥΤΗΣ . . .
. . . ΝΤΩΝ . . .
. . . ΘΥΕ . . .
. . . ΠΡΟ . . .

Ἡ δευτέρα ἐπιγραφὴ μετεκομίσθη ἐκ Θυκτείρων εἰς Σμύρνην καὶ γέγραπται ἐπὶ πλακός ἔχο-

στος ὅψος 1.0,60 Γαλλικοῦ φέτρου καὶ πλάτος 0,50.

ΑΙΑ . . .

ΓΑΙΟΝ ΠΕΡΙΚΛΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ΘΥΓΑΤΕΙΡΗΝΟΝ ΝΙΚ(Η)
ΣΑΝΤΑ (Ε)ΝΔΟΞΩΣ ΤΑ
ΜΕΓΑΛΑ ΑΣΚΛΗΠΕΙΑ
ΚΡΑΤΙΟΝ. ΠΩΛΙΩΝ Ι
ΟΥΛΟΥ Ο ΑΓΩΝΟΘΕ . . .
. . . ΤΟΝ ΑΝΑΡΙΑΝΤΑ
ΤΗΟ ΕΠΙΣΤΑΤΗΝ ΙΟΥΛΙ
ΟΝ ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ.

Ἡ κατωτέρω ἐπιγραφὴ μετεκομίσθη ἐκ Τέω εἰς Σμύρνην ἐν τῷ μέσῳ δ' αὐτῆς γέγλυπται ἄνθρωπος.

(MNH)MEION

ΣΑΧΙΩ	ΚΑΙ ΤΩ
ΠΡΟΚΕ	ΚΗΔΕΥΤΜ
ΕΝΩ ΠΑ	ΠΥΛΩ ΚΑ
Ι ΤΗ ΓΥ	ΝΑΙΚΙ ΜΟΥ
ΣΥΝΦΕΡΟ	ΤΣΗ ΚΑΙ ΤΟ
ΙΣ ΕΑΥΤΟΥ	ΤΕΚΝΟΙΣ
ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ Ε	ΤΕΡΟΣ ΕΙΣ
ΒΙΑΣΗΤΕ	ΤΙΝΑ ΚΙΔΕΥΤ
ΣΑΙ ΔΩΣΕΙ	ΤΗ ΤΗΙΩΝ
ΒΟΥΛΗ Ψ. Α.	

Τὰ ἐπόμενα τρία ἐπιγράμματα εὑρέθησαν εἰς Σμύρνην

ΝΗΣΗΣ ΕΥΤΑΚΤΟΥ ΤΕ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΔΟΣ ΤΟΔΕ
ΣΗΜΑ

ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ
ΜΟΣΧΙΟΥ ΖΩΝ
ΕΑΥΤΟΙ ΚΑΙ ΤΕ
ΚΝΟΙΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ
ΤΟ ΕΝΣΟΡΙΟΝ ΚΑΙ
ΤΟΙΣ ΙΔΙΟΙΣ ΠΑΣΙ.

ΕΑΠΙΣ . . .
Η ΚΑΛΟΥ Γ . . .
ΠΟΛΙΣ ΖΩ(ΣΑ ΤΟ ΜΝΗ)
ΜΕΙΟΝ ΚΑΤΕΣ(ΚΕΤΑΣΕ)
ΕΑΥΤΗΙ ΚΑΙ ΤΟΙΣ . . .
ΤΠΑΤΟΙ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΤΟΙ . . .
ΑΝΤΙΟΧΩΙ ΑΝΤΙΟΧΟΥ . . .
ΚΛΩΙ ΚΑΙ ΧΡΥΣΑΠΩΙ ΔΗΜΟ
ΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΤΟΥΤΩΝ ΤΕΚΝΟΙΣ
ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΚΑΤΟΙΧΟΜΕΝΟΙΣ ΙΟΥΑΙΤΤΑ
ΚΑΙ ΕΙΣΟΧΡΥΤΟΙ.